

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **R. C. K. C.**, zastúpeného *Advokátskou kanceláriou S. & S., s.r.o.*, proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0740/99/2008 zo dňa 4. decembra 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 42/2009-34 zo dňa 21. júla 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11 S 42/2009-34 zo dňa 21. júla 2009 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobný návrh žalobcu. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že mal preukázané z administratívneho spisu žalovaného a inšpekčného záznamu, že inšpektori SOI v Nitre vykonali v prevádzkovej jednotke žalobcu šetrenie podania č. X. a zistili, že žalobca ako predávajúci neuznal reklamáciu výrobku do troch pracovných dní a tento výrobok nezaslal následne na vlastné náklady na odborné posúdenie. Žalobca však nenamietal ako predávajúci porušenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., a to zaslať výrobok na odborné posúdenie. Namietal protiústavné zvýhodnenie spotrebiteľa a diskrimináciu predajcu priznanú mu Dohovorom o ochrane ľudských práv. Z odôvodnenia rozsudku

krajského súdu tiež vyplýva, že iba samotné vyjadrenie predávajúceho nespĺňa požiadavky odborného posúdenia, a preto zamietnutie reklamácie zo dňa 02.04.2007 nebolo v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Podľa názoru krajského súdu správne postupovali správne orgány, keď sankcionovali v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. žalobcu pre porušenie povinnosti stanovenej mu ustanovením § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z., a to zaslať výrobok na odborné posúdenie.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že rozhodnutiami správnych orgánov bol sankcionovaný a bola mu uložená pokuta vo výške 10 000 Sk pre porušenie povinností podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. v dôsledku toho, že nezaslal výrobok na odborné posúdenie. Uviedol, že ani v žalobe nepopieral nedodržanie ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, avšak tvrdí, že striktné vyžadovanie tohto postupu, resp. sankcionovanie akéhokoľvek jeho nedodržania môže za určitých okolností znamenať šikanu predajcu a neoprávnené zvýhodnenie spotrebiteľa. Podľa žalobcu, ak spotrebiteľ úmyselne alebo neúmyselne evidentne poškodí kúpený výrobok a predajca musí v každom prípade vyžiadať odborné posúdenie, ktoré zväčša presiahne aj cenu reklamovaného výrobku, môže byť v konečnom dôsledku značne poškodený predajca, pretože kupujúci nemusia nikdy náklady na odborné posúdenie refundovať. Okrem iného poukázal na to, že jeho firma pôsobí na trhu viac ako 20 rokov a nikdy nepopiera práva kupujúceho a reklamácie vybavuje v súlade so zákonom. Podľa žalobcu je daná situácia porušením jeho ľudských práv, ak je jeho postavenie v zjavnom nepomere s právami kupujúceho v dôsledku danej povinnosti vyžiadať odborné posúdenie aj v prípade zjavne neopodstatnenej reklamácie. Žalovaný by mal brať tieto argumenty predajcu do úvahy a pri zjavnom znevýhodnení predajcu (čo aj zákonom) by mal uplatňovať symbolické finančné sankcie voči predajcovi.

Žalovaný správny orgán sa písomne k odvolaniu vyjadril a žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil. Poukázal na dôvody v predmetných správnych rozhodnutiach ako aj vo vyjadrení k žalobe zo dňa 15.04.2009. Podľa názoru žalovaného postup správneho orgánu, ktorý po zistení nedodržania § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa pristúpil k uloženiu sankcie, považuje žalovaný plne v súlade so zákonom.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal vec na odvolacom pojednávaní (§ 250ja ods. 2 a § § 214 ods. 1 písm. c) s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá OSP) podľa § 250ja ods. 3 druhá veta OSP a podľa § 219 ods. 1, 2 OSP napadnutý rozsudok potvrdil, keď dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V preskúmvanej veci, ako vyplýva z obsahu jednotlivých listinných dôkazov nachádzajúcich sa v administratívnom spise, mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že medzi účastníkmi konania nie je sporný zistený skutkový stav veci na základe vykonanej kontroly zo dňa 04.09.2007 kontrolnými orgánmi Slovenskej obchodnej inšpekcie, keď sa preukázalo, že žalobca ako predávajúci uplatnenú reklamáciu dňa 03.07.2007 zamietol listom zo dňa 06.07.2007, a to bez toho, aby bolo vo veci vykonané príslušné odborné posúdenie.

Vzhľadom na zistený skutkový stav a na odlišné právne názory účastníkov konania na danú problematiku je podľa právneho názoru odvolacieho súdu rozhodujúce zistiť a ustáliť, či žalobca nerešpektovaním postupu zakotveného v ustanovení § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa porušil právnu povinnosť a či v dôsledku porušenia tejto právnej povinnosti následne správne orgány sankcionovali žalobcu v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa.

Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo ním určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

Podľa § 18 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru preukázať kópiu potvrdenia o prijatí reklamácie, dôvody, pre ktoré nie je možné rozhodnúť o spôsobe vybavenia reklamácie ihneď a pre ktoré nie je reklamáciu možné vybaviť ihneď po určení spôsobu vybavenia reklamácie, zaslanie alebo výsledky odborného posúdenia a kópiu dokladu o vybavení reklamácie.

Ako vyplýva z administratívneho spisu, žalobca ako predávajúci zamietol reklamáciu koženej bundy zn. S., ktorú spotrebiteľka uplatnila dňa 03.07.2007, a to listom predávajúceho zo dňa 06.07.2007 bez toho, aby preukázal zaslanie alebo výsledky odborného posúdenia reklamovaného tovaru.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na výrobky a služby v dobrej kvalite, uplatnenie reklamácie, náhradu škody, vzdelávanie, informácie, ochranu svojho zdravia, bezpečnosti a ekonomických záujmov a na podávanie podnetov a sťažností orgánom dozoru a kontroly a obcí pri porušení zákonom priznaných práv spotrebiteľa.

Z ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa nesporne vyplýva, že vybavenie reklamácie nemôže trvať dlhšie ako 30 dní a tiež že predávajúci je povinný, ak reklamáciu neuzná do 3 pracovných dní, zaslať následne výrobok na vlastné náklady na odborné posúdenie, pričom predávajúci je povinný orgánom dozoru na ich požiadanie preukázať zaslanie alebo výsledky odborného posúdenia. Zákonodarca teda uložil predávajúcemu povinnosť predložiť orgánu dozoru výsledky odborného posúdenia alebo ich preukázať a orgán dozoru má možnosť sankcionovať nesplnenie tejto povinnosti pokutou.

Z ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa vyplýva, že predávajúci nesmie spotrebiteľovi ukladať povinnosť bez právneho dôvodu a upierať práva, ktoré spotrebiteľovi vyplývajú z ustanovenia § 3.

Žalobca okrem iného namietal, že zákon o ochrane spotrebiteľa je v predmetných svojich ustanoveniach, v dôsledku nedodržania ktorých bol sankcionovaný, diskriminačným právnym predpisom. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. sa musí v zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky vysvetľovať a uplatňovať tak, aby bol v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Uvedená skutočnosť vo vzťahu k § 4 ods. 2 písm. b) znamená, že predávajúci nesmie spotrebiteľovi upierať nielen práva priznané podľa § 3 ale ani akékoľvek iné právo priznané právnym poriadkom Slovenskej republiky. Z toho vyplýva, že žalobca v postavení podnikateľa – predajcu nesmie upierať spotrebiteľovi práva, ktoré sa mu priznávajú v medziach základných práv a slobôd a taktiež ďalšie práva priznané spotrebiteľovi všeobecne záväzným právnym predpisom a taktiež nie je možné upierať spotrebiteľovi ani jeho práva priznané mu medzinárodným dohovorom, ktorý má prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti zastáva odvolací súd právny názor, že žalobca sa v danom prípade dopustil porušenia právnej povinnosti nerešpektovaním ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, a preto oprávnené orgán dozoru žalobcovi v zmysle ustanovenia § 24 ods. 1 zákona

o ochrane spotrebiteľa uložil pokutu na dolnej hranici príslušnej sadzby, zakotvenej v § 24 ods. 1.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre ako súladný so zákonom potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

Žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a preto mu nevzniklo právo na náhradu trov konania v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a nakoľko žalovanému správne orgánu v odvolacom konaní napriek úspechu trovy nevznikli, rozhodol potom o trovách konania odvolací súd tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 31. marca 2010

JUDr. Elena Kováčová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová